

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φύλ. — 755

Ἔτος ΛΓ'.

Ὀκτώβριος 1978 (Π Ο. Η.)

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 5.—

Γραφεῖα Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι Τ. 147

Τηλ 3628280

Ἀρχιεπισκοπικὴ Ἐγούλιος

ΕΠΙ ΤΗ ΕΝΑΡΞΕΙ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα,

Καὶ πάλιν εἰσέρχομεθα, χάριτι Κυρίου, εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Φθινοπώρου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνοίγουν, ὡς γνωστόν, αἱ πύλαι τῶν σχολείων παντὸς τύπου, ἀπὸ τοῦ προσχολικοῦ νηπιαγωγείου μέχρι τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν καθιδρυμάτων τῆς Πατρίδος ἡμῶν, εἰς τὰ ὅποια προσφέρεται μὲ πολλὴν φιλοτιμίαν, εἰς τὰς καρδίας τῶν φοιτῶντων, «Φῶς, περισσότερον Φῶς» κατὰ τὴν ἔκφρασιν μεγάλου φιλοσόφου, ὥστε ἀργότερον οὗτοι νὰ ἀναδειχθοῦν ἄξια καὶ ὑγιὰ στελέχη τῆς κοινωνίας ἡμῶν.

Τὸ καθόλου τοῦτον ἔργον τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας, ἔρχεται νὰ συμπληρωθῇ, νὰ ἐνισχύσῃ, νὰ υποβοηθηθῇ ἐν ἄλλο εἰδικόν ἐπιμορφωτικὸν σχολεῖον, τὸ ὁποῖον, δὲν ἀπευθύνεται μόνον εἰς τὸν νοῦν τοῦ

παιδὸς πρὸς ἀποταμίευσιν πολλῶν καὶ ποικίλων γνώσεων, ἀλλὰ πρὸ πάντων πρὸς τὴν καρδίαν τοῦ παιδὸς καὶ τοῦ νέου καὶ εἶναι αὐτὸ τὸ ΚΥΡΙΑΚΟΝ, ἢ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ.

Καὶ εἶναι ἀληθές, ὅτι εἰς τὴν καθόλου Παιδείαν ἐκάστου ἔθνους ἀναλαμβάνουν τὸ δύσκολον καὶ ἐπιμονον — μάλιστα διὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην — ἔργον διδασκαλίας, ἐπιστήμονες παιδαγωγοὶ καὶ εἰδικοί πολλῶν καὶ διαφόρων κλάδων πάσης ἐπιστήμης, καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν καὶ φιλότιμοι καὶ ἐνθουσιώδεις καὶ εὐσημεῖδοντο καὶ αἰτρουίσαντο εἶναι πρὸς χάριν τῆς Ἐπιστήμης ταύτης. Ἀλλὰ δυστυχῶς, ὑπάρχουν καὶ ἐρισμένοι ἐπαγγελματίαι μόνον, ψυχροὶ καὶ ἀδιάφοροι, τοὺ ἀναλαμβάνουν νὰ μεταδώσουν ἓνα ὀρισμένον ποσὸν γνώσεων καὶ ὅχι σπάνια καὶ αὐτῆς τῆς ἱερᾶς ἐπιστήμης τῶν Θρησκευτικῶν. Ἀλλὰ, ὁ Κατῆ-

χητής, ἀσχετῶς γραμματικῆς ἢ θεολογικῆς μορφώσεως, ἐπὶ ὅσων εἶναι πιστὸς καὶ ἀφοσιωμένος μετ' ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὸ ἱερὸν τῆς κατηχήσεως καθήκον του, συντελεῖ εἰς τὴν ἐπανόρθωσιν τοῦ θαύματος τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς εἰς τὴν μικρὰν αἵθυσαν τῆς διδασκαλίας του, ἢ τὸν ἱερὸν χώρον τοῦ Ναοῦ, ἐνθα κυρίως πραγματοποιεῖται τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον, ὅστε, ἐντὸς τοῦ παντέρου τούτου περιβάλλοντος νὰ στηρίζονται νὰ θερμαίνωνται, καὶ νὰ ἀναγεννῶνται αἱ παιδικαὶ καρδίαι, τὰς ὁποίας τοσοῦτον ἠγάπησεν ὁ Αἰώνιος Ἀρχιπαιδαγωγὸς καὶ Ἀρχικαθηγητὴς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ προσέβαλεν πρὸς μίμησιν διὰ πάντα ἄνθρωπον.

Ἀσάφως τὸ ἱερὸ Πῶρ τοῦ Παναγίου Πνεύματος κατακαίει εἰς τὰς καρδίας τῶν παιδῶν πᾶσαν κακίαν καὶ ροπήν πρὸς τὸ κακὸν καὶ οὕτως ἐξέρχονται ἐκ τοῦ εἴπου διδασκαλίας αὐτά, δακρύοντα ἐκ τῆς συγκινήσεως καὶ ἀκτινοβολοῦντα ἐκ χαρᾶς καὶ ἀγαλλιᾶσεως. Καὶ τὸ θαῦμα τῆς ψυχῆς τῶν τὸ μεταδίδουν εὐχαρίστως πολλὰκις, θαυμασιῶς, εἰς τὰς καρδίας τῶν οἰκείων αὐτῶν. Πολλὰ δεδαίως ἔχει νὰ διηγηθῇ ἡ μακροχρόνιος Ἱστορία τοῦ Ὁρθοδόξου Κατηχητικοῦ Σχολείου, διὰ τὰ συντελούμενα «θαύματα» διὰ τῶν μικρῶν τούτων ἱεροποστόλων, κατηχητοπαίδων εἰς τὰς ψυχὰς τῶν γονέων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν αὐτῶν.

Δυστυχῶς ὅμως, παρατηρεῖται ἐσχάτως μετὰ πολλῆς ἀνησυχίας, μία ὑποστονία ὡς πρὸς τὴν πίστιν διὰ τὴν ἀξίαν καὶ τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἔργου τῶν Κατηχητικῶν μας. Διὰ τοῦτο ἐσχόμεθα διὰ τοῦ παρόντος πατρικοῦ ἡμῶν Γράμματος, προτροπόμενοι ἐν ἀγάπῃ Κυρίου, τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας, ὅπως, ἀναγνωρίζοντες τὴν ὑψίστην **ΘΕΟΝΙΚΗΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΝ ΑΞΙΑΝ** τοῦ Κ.Σ. διὰ τὴν ὅλην πνευματικὴν συγκρότησιν τοῦ Ἑλληνόπαιδος, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων αὐτοῦ, μεριμνήσουν, ἔχι μόνον διὰ τὴν ἐγγραφήν αὐτῶν εἰς τὸ Κατηχητικὸν τῆς Ἑνορίας τῶν, ἀλλὰ συμβάλλουν παντοιοτρόπως διὰ τὴν ἀπρόσβλεπτον λειτουργίαν αὐτοῦ.

Οἱ δὲ εὐδύεστοι ἑφημέριοι ἡμῶν, ἀναγνωρίζουν σοβαρῶς ὡς ἕνα ἐκ τῶν σπουδαιότερων ποιμαντικῶν αὐτῶν καθηκόντων, **ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟῦ ΣΧΟΛΕΙΟῦ Εἰς ΤΗΝ ΜΙΚΡΑΝ ἢ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΝΟΡΙΑΝ ΤῶΝ**, διὰ τοῦτο ἄς ἐξεύρουν ἕνα ἢ δύο πρόσωπα (ἄρρενα ἢ θήλεια) διακρινόμενα διὰ τὴν ἐνθεον αὐτῶν ζήλον καὶ τὴν ἀγάπην αὐτῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν, ἀδιακρίτως μορφώσεως καὶ γραμματικῶν γνώσεων, ἅτινα θέλουν υποδείξῃ ἡμῶν ἐγγράφως ἵνα διὰ τῆς ταχυρρόθιμου, παρ' εἰδικῶν, διδασκαλίας, ἀναλάβουν τὸ ἔργον τῆς κατ' Ἑνορίαν Κατηχήσεως, ὅπερ τοσοῦτον ὠφελεῖ καὶ στηρίζει τὴν εὐπλάστον ἡλικίαν τῶν παιδῶν.

Ἐχόντες δὲ ἐλπίδος ὅτι ἅπαντες οἱ Γ.Ο.Χ., Κληρικοί καὶ λαϊκοί, μετὰ πολλῆς περισκέψεως, ἀναγνωρίζοντες τὸν πανίερρον θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν: **Τὸ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ἢ ΣΧΟΛΕΙΟΝ**

ΤΟῦ ΧΡΙΣΤΟῦ, θὰ συμβάλλουν φιλοτίμως καὶ ἐνθουσιῶδῶς εἰς τὴν ἐπιτυχῆ αὐτοῦ λειτουργίαν, διατελοῦμεν

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης πάντων ἡμῶν
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
Γ.Ο.Χ. ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΓΕΕΝΤΙΩΣ

Ο ΠΑΠΑΣ ΑΠΕΘΑΝΕ ΖΗΤΩ Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

Κατὰ τὸ πρόσφατον διάστημα, ἀπὸ τηλεοράσεως μεταδίδεται συνεχῶς ὁ θάνατος τοῦ... Πάπα Παύλου τοῦ Στ' τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας.

Ἀλλὰ ἡμεῖς ἐρωτοῦμεν.

Ποία σημασία καὶ ποῖον νόημα ἔχει ὁ θάνατος αὐτοῦ, δι' ἡμᾶς τοὺς Ὁρθοδόξους; Μήπως ὁ Πάπας δὲν φέρει ὅλους τοὺς ἀφορισμούς τῆς Ἐκκλησίας μας;

Μήπως ὁ Πάπας δὲν εἶναι ὁ ἐκπεσὼν ἐνωσφόρος, μετὰ τοῦ Τάγματος αὐτοῦ, ὡς παρήκρους καὶ βλάσφημος κατὰ τοῦ Παναγίου Πνεύματος;

Μήπως ὁ Πάπας δὲν ἐποίησεν ἑαυτὸν Θεὸν καὶ ἐθῆκεν θρόνον γενόμενος «ἡμίον» τῇ Ὑψίστῃ μὴ ὑποτασσόμενος εἰς οὐδέναν ἀπολύτως;

Ποία ἡ σχέσις ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων μετὰ τὸν τοιοῦτον;

Τότε διαστρεφόμεθα εἰς ἡμᾶς, ἐν... σιγῇ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἀφοῦ οὐδὲν ἐνδιαφερόμεθα;

Ἀλλὰ ἄς γνωρίζουν ὅλοι ὅτι, «Ζεῖ Κύριος ὁ Θεός...» καὶ ἂν δὲν Τουρκέψαμε ὡς σκλάβοι, δὲν θὰ Φραγκέψουμε ποτέ, ὅσα πονηρὰ συστήματα καὶ ἂν χρησιμοποιοῦνται, εἰς τὸν σημερινὸν πανηγυρῶτα αἰῶνα.

Ὅχι ὁ Πάπας ν' ἀποθάνῃ ἀλλὰ καὶ ἡ Γῆς νὰ δονητῇ ἡμεῖς θὰ κραυγάζομεν: «Ζήτω ἡ Ὁρθοδοξία»

N. A.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνώσιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν πιστῶν, ὅτι διὰ οἰκονομικὰ ζητήματα τρεχούσης φύσεως ἀφορῶντα, τὰς δασοληφίας τούτων πρὸς τοὺς ὑπευθύνους διαχειριστὰς χρηματικῶν καὶ Γαικοῦ ἤτοι ὑπόλοιπα Ἀ)σμοῦ καὶ ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Σύμβουλον — Ἐλεγκτὴν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας κ. Θεόδωρον Μαριόλην, ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν, Κωνσταντῆς 32, τηλ. 3628.280.

Ἐκ τῶν Γραφείων

Ὁ Κόσμος Βαβυλωνία

Ἀποτέλεσμα: Πόλεμοι Καταστροφαι

Καίτοι πανθομολογουμένως διὰ τὴν ἀναγέννησιν μιᾶς χώρας τὴν πρόσδον ἐνός ἔθνους καὶ τὴν ἐπιτυχίαν παντός καλοῦ, ὁ μόνος παράγων εἶναι ἡ οἰκογένεια μὲ τὴν μητέρα Βασίλισσαν τοῦ σπιτιοῦ, «ἣτις ἔχει μεθ' ἐκτὸς τὸν **ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ** καὶ ὁδηγόν αὐτῆς τὸ **Εὐαγγέλιον** Αὐτοῦ». Ἐν τούτοις, οἱ ἀνὰ τὴν Ὑψήλιον ἀντιπρόσωποι τοῦ **ΘΕΟΥ** καὶ τῶν **ΕΘΝΩΝ**, δὲν ἐνδιαφέρονται δεόντως διὰ τὴν ἀπόκτησιν ταιαύτης οἰκογενείας, μὲ ἀποτέλεσμα κυριαρχοῦσης τῆς ἐγωπαθείας, ἀπληστίας καὶ ἀλαζονείας «οὐ παρομένης ὁ πλοῦτος οὐ συνοδεύει ἡ δόξα. Ἄφρων, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσι ἀπὸ σοῦ, ἃ δὲ ἡμοίμασας, τίμη ἔσται;» νὰ ἐπικρατῇ μεταξὺ ἡθῶν τῶν κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν, πλασμάτων τοῦ **ΘΕΟΥ** πρωτοφανῆς εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν προοδευόντων ἀνθρώπων, «**Διογένη** ποῦ εἶσαι μὲ τὸν φανόν;» **ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ** ἤτις, θάττον ἢ δράδιον, θὰ ἔχῃ ὡς ἀναπόφευκτον συνέπειαν τὴν ἀνυπολόγιστον καταστροφὴν τοῦ κόσμου, ἂν μὴ ἔνωσιν **Θύρανοῦ**, **Γῆς** καὶ **Θαλάσσης**, ἀλλὰ καὶ τὸν περιορισμὸν εἰς τὸ ἐλάχιστον, ἂν μὴ ἐξαφάνισιν ἡμῶν τῶν λογικῶν (!) καὶ ἀλόγων ζώων διὰ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν ποικιλονύμων ἀτομικῶν ἐνεργειῶν, αἵτινες φεῖ, ἤδη χρησιμοποιοῦνται **ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΩΣ** ἐπὶ τῶν συνανθρώπων μας ὑπὸ τῶν, καλῇ τῇ πίστει κακῇ ὁμῶς τῇ μοίρᾳ, διακυβερόντων τὰς τύχας σύμπαντος τοῦ Κόσμου ὁργάνων τοῦ Ἐκτεφρόνου ὡς ἀποδεικνύεται τοῦτο ἀπὸ τοὺς ἐν γένει λόγους καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων δέον ἐγκαίρως συνερχόμενοι νὰ κοπιᾶσωμεν καὶ νὰ θυσιάσωμεν ἐν ἀνάγκῃ «τὰ καλὰ κόποι καὶ θυσίαις κτῶνται» διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν μας ἐκ τῶν κακιῶν μας καὶ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν ἀρετῶν μας ὅποτε ὅχι μόνον, καθ' ὅλην τὴν φιλοξενίαν μας ἐν τῷ προσκαίρῳ καὶ ματαίῳ τούτῳ κόσμῳ, θὰ εἰμεθα ὡς οἰκογενειάρχαι **ΕΝ ΧΡΙΣΤῳ** ὅγιστος ψυχῇ τε καὶ πνεύματι κατ' ἀκολουθίαν δὲ καὶ σώματι «ἀφοῦ ψυχὴ ζῶσα σῶμα ὕγιες», ἀλλὰ καὶ ἔτοιμοι νὰ δώσωμεν εὐχαρίστως λόγον τῶν πράξεων μας εἰς τὸν Δημιουργὸν τοῦ Σύμπαντος καὶ πλάστην μας **ΘΕΟΝ** ἀπερχόμενοι δὲ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν δὲν θὰ ἀκούσωμεν τὸν Καρδιογνώστην καὶ ἀδέκαστον Κριτὴν **ΘΕΟΝ** μας νὰ μᾶς λέγῃ **ΟΥΑΙ**, διότι εἶπατε τὸ κακὸν καλὸν καὶ τὸ καλὸν κακὸν καὶ ἐθέσατε τὸ σκότος διὰ τὸ φῶς καὶ τὸ φῶς διὰ τὸ σκότος ἀπέλθετε εἰς τὴν κόλασιν τὴν αἰώνιον, ἀλλὰ θὰ

γίνωμεν Υἱοὶ **ΑΥΤΟΥ** συγκληρονόμοι καὶ μέτοχοι τῆς Βασιλείας **ΑΥΤΟΥ** ἔνθα καὶ μόνον δὲν ὑπάρχει πόνος, λύπη καὶ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος. **ΑΜΗΝ**.

Δημήτριος Ἀγαπίου Κωνσταντινίδης

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ ΛΑΜΙΑΣ

Τὴν 23ην παρελθόντος Αὐγούστου ἐ.ε., ἐορτὴν τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου πατρὸς **Καλλινίκου**, τοῦ **Α'** Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἤγεν τὰ σεπτὰ αὐτοῦ ὀνομαστήρια ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θωακχοῦ καὶ Φθιώτιδος Κύριος **Καλλνίκος**. Τὴν πρωτὴν τῆς Κυριωνύμου ἡμέρας τῆς ἐορτῆς ἐγένετο εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος **Γ.Ο.Χ. Λαμίας**, μεγαλοπρεπῆς ἀρχιερατικὸν συλλειτουργοὺν προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ.κ. **Αἰξεντίου** συμπαραστατουμένου παρὰ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ.κ. **Γερωντίου** καὶ τοῦ ἐορτάζοντος κ.κ. **Καλλινίκου**. Πλείστοι εὐσεβεῖς χριστιανοὶ προσήλθαν διὰ νὰ τιμήσουν τὸν Ἱεράρχην τῶν καὶ νὰ τὸν εὐχηθοῦν, ἐνῷ ὁ Ἱεροκλήρυς κατὰ τὴν ὥραν τοῦ Κοινωνικοῦ ὁμίλησεν καταλλήλως περὶ τοῦ ἐορταζομένου Ἁγίου **Καλλινίκου** καὶ ἐν τέλει ἠὺχθήθῃ τὰ θέοντα εἰς τὸν ἐορτάζοντα Ποιμενάρχην τῆς Φθιώτιδος, τὸν διακρινόμενον διὰ τὴν πίστην καὶ ἀκεραίαν ἐπιτέλεσιν τῶν ποιμαντικῶν αὐτοῦ καθηκόντων καὶ τὴν ἀφοσίωσίν του εἰς τὸν πανίερον θεσμόν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου καὶ τὴν σταθερὰν καὶ ἀκλόνητον ἀπόφασίν του νὰ εἶναι πάντοτε ἐνωμένος μετὰ τῆς Σεπτῆς ἡμῶν Ἱεραρχίας διὰ τὸ καλὸν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος.

Μέχρι θαθείας νυκτὸς ὁ Σεβασμιώτατος ἐδέχετο τὰς ἐπισκέψεις τῶν πιστῶν οὔτινας, παρὰ τὸ ἐργασίον τῆς ἡμέρας προσήρχοντο διὰ νὰ τὸν εὐχηθοῦν. Καὶ ἡ «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδόξιας», τῆς ὁποίας τυγχάνει ὁ Σεβασμιώτατος ἐνθερμος ὑποστηρικτικῆς αὐτῆς, μετὰ τῶν ἀγαπητῶν Λαμιέων τὰς εὐχὰς τῆς, ὑπὲρ τοῦ ἐορτάσαντος Ἱεράρχου.

Ἐπίκαιρα Θέματα

ΦΟΒΟΥ ΠΑΝΤΑ ΤΟΥΣ ΔΑΝΑΟΥΣ Κ' ἌΝ ΔΩΡΑ...

Καὶ πάλιν ἡ λατινικὴ παπικὴ παρασυναγωγὴ αὐτοτροποιοῦντο! Ἐπέστρεψε λείψανα τινά (!) ἀπὸ τὰ κλαπέντα κάποτε τοιαῦτα ἀπὸ τὴν γεγένειρα καὶ τὴν πόλιν τοῦ μαρτυρίου, τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροδλήτου, τὴν Θεσσαλονίκην, ποὺ τόσον πρόσφατα δοκιμάσθηκε.

Εἶναι γνωστὸν στὸς πιστοὺς, ὅτι ἀπὸ αἰῶνες πολλοί, ἡ Θεσσαλονίκη ἐστερεῖτο καὶ ἔχνος τιμίου Λειψάνου ἀπὸ τὸν Ἡολιοῦχον καὶ προστάτην τῆς Ἁγίου! Κανείς δὲν ἐγνώριζεν ποῦ ὑπῆρχαν αὐτά, μέχρι πρότινος. Πρόσφατα ἄνω, διακεκριμένη Ἑλληνίδα ἀρχαιολόγος ἀπεκάλυψε μὲ συγκλονιστικὸν δημοσίευσμά της, τὸν τόπον καὶ τὴν κρύπτην μᾶς ἐπαρχιακῆς πόλεως τῆς Ἰταλίας — ποῦ ἄλλοι ἦταν δυνατόν νὰ ὑπῆρχαν — ὅπου εἰσκόνταν τὰ τίμια Λείψανα τοῦ Μεγαλομάρτυρος Ἁγίου Δημητρίου.

Ἦταν πολὺ φυσικὸν νὰ ἦσαν ἐκεῖ στὴν Ἰταλία, τὰ ἅγια Λείψανα τοῦ Ἀριστέως τῆς Πίστεως μας, γιὰ εἶναι γνωστὸν πῶς μόνον ἡ παπικὴ ὁφρὺς καὶ ἀλαζονεία εἶναι ἐκείνη ποὺ κατέφερεν ἀλλεπάλληλα πλῆγματα, κατὰ καιροὺς, ἐναντίον τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολῆς καὶ πρὸ πάντων μὲ τίς κατ' εὐφημισμὸν Σταυροφορίες, τίς πάντα ληστρικῆς αὐτῆς παπικῆς ἐκστρατείας καὶ ἐπιθέσεις, μέχρι σημείου ποῦ αἱ... λεθόντες σταυροφόροι τῆς, ἐκόπρανον ἀκόμη καὶ τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων τῆς Ἀνατολῆς καὶ κακοποιούσαν θάνατον καὶ ἀπάνθρωπα τίς ἀφιερωμένους παρθένους τῶν μοναστηρίων τῆς Βασιλίδος καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Καὶ δὲν ἀρκοῦσαν μόνον αὐτὲς αἱ κτηνωδεῖς, ἀλλὰ ἀπερχόμενοι οἱ σταυροφόροι ἀπὸ τὰ ἅγια μέρη τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολῆς, πλήρεις κορεσμοῦ καὶ χυδαίου ὁρμήτος, συναπεκόμιζαν ὅτι ἱερὸν καὶ Ὅσιον, εἰ τιμαλφές καὶ πολυτίμον, ὅτι καλλιτεχνικὸν θησαυρὸν εἶσαν εἶσαν μπροστά τους, γιὰ νὰ τὸ φέρουν προσφορά στὴν ἐμβάδα τοῦ πάπα.

Τόσα πολλὰ καὶ ἀμέτρητα ἦσαν τὰ κλαπέντα ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον Ἀνατολήν, ὥστε καὶ τοὺς δρόμους τῶν Ἰταλικῶν μεγαλοπόλεων ἐπτόλιζαν μὲ αὐτά. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ἀτλας τῆς Ὁρθοδοξίας, ὁ ἅγιος Μάρκος ὁ Βῴγενικός, ὁ Μητροπολίτης Ἐφέσου, ὁ μέγας Πρόμαχος τῆς Ὁρθοδοξίας, ὅταν μετέβη στὴν Φερράρα τῆς Ἰταλίας γιὰ τὴν γνωστὴν ἐκείνην ψευδοσύνοδον τῆς ἐκείσεως, ὅφισε φωνὴν καὶ κραυγὴν πόνον καὶ εἶπεν μετὰ πολλῶν καὶ θερμῶν δακρύων: «Ὡστε γι' αὐτὸ ἔγιναν οἱ σταυροφορίες; Ὡστε, ἐν ἀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, αὐτὰ τὰ

τεράτῳδη ἀνοσιουργήματα διεπράχθησαν ἀπὸ τὴν παπικὴν παγουργίαν; Ὡ! τλήμων ἀρετὴ, εἶσαι μόνον λόγια». Καὶ σήμερον, μᾶς προσφέρουν ὀλίγα ἐκ τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ ἁγίου Δημητρίου νὰ τὰ πιστεύσωμεν ἀληθινὰ — καὶ μᾶς θεωροῦν ὑποχρεωμένους ἐπειδὴ παραλαμβάνομεν «τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...».

Ἐάν λοιπὸν, ὅπως διακηρύττουν οἱ θορυβοῦντες ἐνθουσιαστικῶς γύρω ἀπὸ τὸ γεγονός αὐτό, θερμοὶ οἰκουρευοῦνται, εἶναι εὐχρηστικὰ καὶ ἀγνές, οἱ διαθέσεις τῆς παπικῆς καθέδρας, περὶ τὴν πολυτάλητον ἐκκλῆση καὶ ἐνότητα τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ, θὰ ἔπρεπε νὰ ἔκ τῶν κυριωτέρων μελημάτων τῆς καὶ ΕΜΠΡΑΚΤΩΝ ΑΠΟΔΕΙΞΕΩΝ ΤΗΣ ΕΙΛΙΚΡΙΝΟΥΣ ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ ΤΗΣ, νὰ ἦσαν ἡ αὐθόρμητος καὶ ΑΜΕΣΟΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΑΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΔΙΑΡΗΓΕΝΤΩΝ ΚΑΤΑ ΚΑΙΡΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΘΗΣΑΥΡΙΣΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΕΙΜΗΛΙΩΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ἀπὸ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ Νησιά τῆς καὶ ὅχι νὰ ἀναμένῃ τὴν γραπτὴν παράκλησιν τῶν ἐπὶ μέρους Ἐκκλησιῶν τῆς (Πατρῶν, Θεσσαλονίκης, κλπ.) γιὰ νὰ ἐπιστρέψῃ μετὰ φειδῶς τεμάρια τινὰ ἐξ αὐτῶν.

Διότι μόνον τότε θὰ ἀπαλύνῃ ἡ παπικὴ καθέδρα τὴν ἐνυπάρχουσαν ἱστορικὴν πικρίαν δι' ὅσα κατὰ καιροὺς διέπραξεν ἡ ἐπηρμένη ὁφρὺς τῆς Ρώμης καὶ θὰ ἀποτελοῦσε αὐτὴ μὲ σταθερὴ καὶ ἐμπρακτὴ ἀπόδειξιν μετανόιας καὶ καλῆς διαθέσεως. Ἄλλως, ὅσες ἐπισκέψεις καὶ φιλοφρονήσεις κι' ἂν ἀνταλλάξουν μετὰ τῶν, οἱ ἐντεταγμένοι πρὸς τοῦτο Φαναρίου καὶ Ρώμης, οἱ ἀκούραστοι αὐτοὶ ταξιδιωταί, Μητροπολίται, κληρικοί τῆς κυρίας καὶ τοῦ κογκλαδίου τῆς Ρώμης, ὁ εὐσεβὴς Ἑλληνικὸς Λαὸς στὸ σύνολόν του ἐκτὸς τῶν ἀδιαφόρων καὶ χλιαρῶν ἐλαχίστων, ὑποχρεοῦται νὰ ἀμφιβάλλῃ καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ καὶ νὰ διακηρύττῃ «φοβὸς τοὺς Δαναοὺς κι' ἂν δῶρα φέροντας», διότι πάντα ταῦτα ἀποτελοῦν μίαν φερόμενην καὶ τίποτε περισσώτερον.

Ε. Α. Σ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. Συνδρομηταὶ ὅπως μὲς ἐνημερώσων εἰς περίπτωσιν ἀλλαγῆς κατοικίας τῶν.

Τὸ «ΟΧΙ» τοῦ 1940

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΡΙΟΛΗΣ (τραυματίας ἀξ) κός τοῦ '40

Ἡ Φυλὴ μας ἀπὸ τότε ποὺ ἡ Θεία Πρόνοια τὴν ἐτοποθέτησε ἐπάνω στὸν ἄγονο βράχο της, δὲν ἔπαυσε νὰ γράφει ἱστορία, μιὰ ἱστορία πολυαίμακτη καὶ πολυώδυνη, μιὰ ἱστορία φωτεινὴ καὶ διδακτικὴ, μιὰ ἱστορία ἐκπληρυστικὴ μὲ πανανθρώπινη σημασία καὶ ἀπὴλχησι. Καὶ κάθε τόσο ἡ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ἜΘΝΟΥΣ στέκεται σὲ κάποιους σταθμούς, ὁρόσημα, τοὺς ὁποίους δημιουργεῖ ἡ ἀπάντησις τῆς Φυλῆς μας στὸ ἀδυτῶπητον ἐρώτημα, ποῦ αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ ἱστορία μέσθαι στὴ θυσιαστικὴ νομοτέλειά της, τῆς ἀπευθύνει κατὰ καιρούς.

Καὶ ἡ ἱστορία, ποῦ εἶναι «τὸ φῶς τῆς ἀλήθειας», ἐρώτησε τὸ Ἔθνος τῶν Ἑλλήνων τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1940, ἐὰν θέλῃ νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ζῇ ἐλεύθερο μὲ ἀξιοδράστεια καὶ τιμὴ ἢ σκλαβωμένο μὲ ντροπὴ καὶ καταφρόνιαν. Καὶ τότε ἐμίλησε ἡ ψυχὴ τοῦ Ἔθνους καὶ ἔδωσε στὸν ἐχθρὸ τὴν γνώριμην, τὴν ἐλληνικὴ ἀπάντησιν «ΟΧΙ», ποὺ ἐγγῆκε ἀπὸ τὴς καρδιᾶς ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ποὺ ἦταν ὁ ἀπόηχος ἀπὸ τὴν ἱαχὴν τῶν θριάμβων, τῶν Μαραθωνομάχων, τῶν Σαλαμυνομάχων, τῶν προμάχων προγόνων μας.

Ναί! Ὀκτώβριος σὰν τώρα, ἦταν καὶ τότε. Θυμᾶμαι. ἦταν Δευτέρα. Εἶχε καὶ τότε ξημερώσει γιὰ μᾶς μιὰ δλοφύτιστὴ αὐγὴ καὶ ἦταν δλοκάθαρος, ὡς ἐκείνη τὴν ὥρα, ὁ γαλινὸς οὐρανὸς μας. Οἱ ἄνθρωποι ξεχώνονταν ἀνύποπτοι καὶ γελαστοὶ στοὺς δρόμους καὶ ὁ καθένας εὐχόταν στὸ γείτονα, στὸ φίλο, τὴν «Καλημέρα», τὴν «καλὴ ἑβδομάδα». Γιατὶ ὅλοι μας σ' αὐτὴ τὴν ἀκρὴ τοῦ κόσμου κανένα ποτὲ μὴ πενροάζοντες καὶ τίποτα ἀπὸ κανένα ποτὲ μὴ ζητώντας, ἀγωνιζόμενοι νὰ στεριώσωμε τὴ ζωὴ μας πάνω σ' αὐτὰ τὰ ἅγια ἀρχαῖα χώματα. Καὶ νά! Μὲ μιὰς σερρήνης στριγγρῆς γεμίζουν τὸ ἡλιοφῶς τοῦ οὐρανοῦ μας! Κοράκια μαύρα καὶ ἀσπάλινα, ἀεροπλάνα ἐχθρῶν, μολύνουν τὸν καταγάλανον οὐρανὸ μας καὶ σκιάζουν τὴ μέρα μας!.. Ναὶ «ἐχθρῶν»! Γιατί; Ἀπὸ ποῦ; Δὲν εἴχαμε πᾶν προτάσει νὰ σηκώσωμε τ' ἀπορημένα μάτια μας, στὰ ἄνδρα κοράκια τῶν ἐχθρῶν καὶ τὰ 3-πλα κιόλας βροντοῦσαν! Τὰ κανόνια τοὺς κιόλας σκορποῦσαν ἀπρόκλητο θάνατον, πάνω στ' ἀνήξερα χωσιὰ τῶν βουνῶν μας! Γιατί;... τί ἐξηγήσαμε ἡμεῖς καὶ ἀπὸ ποῖνον;... Γιατί;... Σ' αὐτὸ τὸ γιατί ποὺ ἡ πίκρα τοῦ ἴδιου μὲ μιὰς ξεσήλωσε παντοῦ τοὺς πάντας, σ' αὐτὸ τὸ γιατί ποὺ μὲ μιὰς ξεχείλισε γεμάτου ὀργῆς καὶ ἀγανακτῆς ἀπὸ τὰ στήθια τῶν Ἑλλήνων, σ' αὐτὸ τὸ τίμιο καὶ ἀνθρώπινο γιατί κανένας δὲν μᾶς ἀπάντησε. Μονάχα μὲ τὴ σκληρὴ παγωμάρα τοῦ δήμου, τοῦτο μονάχα καταδέχθησαν νὰ προστάξουν μέσα στὴν ἄγρια ἐκείνη νύχτα: «Εἶναι ἡ ὥρα τρεῖς! Μέχρι στίς ἑξι, μεριᾶστε ἀπὸ παντοῦ! Τραβήχτε

ἀπὸ τὰ σπίτια σας καὶ ἀπὸ τοὺς τάφους τῶν προγόνων σας τοὺς φρερούς, δώστε τὰ ὅπλα σας σὲ μᾶς! Γιατὶ εἴμαστε οἱ δυνατοὶ καὶ ἄξιοι! Μεριᾶστε, γιατί τὸν τόπον σας τὸν θέλουμε ἡμεῖς οἱ δυνατοί. Τὸν θέλουμε καὶ τὸν παίρνομε! Τίποτα ἄλλο πᾶν δὲν ὑπάσχει, παρὰ μονάχα οἱ δυνατοὶ καὶ ἄξιοι γιὰ Ἄφέντες! καὶ οἱ μικροὶ καὶ ἀδύνατοι, ἡμεῖς, γιὰ Σκλάβοι!... Σκλάβοι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες! Ἀλήθεια τὸ πιστεύω πὺς ἔτσι θὰ γίνῃ; Σκλάβοι ἡμεῖς; Καὶ τότε ἐγγῆκε μρσα ἀπὸ τὴν ἀθάνατη ψυχὴ τῶν Ἑλλήνων ἓνα παντοδύναμο «ΟΧΙ», ἓνα «ΟΧΙ» βροντῆ καὶ ὀργῆς, ποὺ σκέπασε στεριᾶς καὶ θάλασσας σ' ἐλόκληρον τὸν τραυματισμένον τότε κόσμον καὶ τοῦ ἔδωσε κουράγιο καὶ τὸν ἀρχαλίωσε μέσα στὴν ἀνίκητη θέλησιν τῆς δικῆς μας ψυχῆς, καὶ τὸν σήκωσε ξανά ψηλά, δλόρθιο καὶ μὲ ψηλά τὸ κεφάλι, ἀστραποδόλημια καὶ φῶς καὶ κεραυνός.

Τὰ νεῖατα τῆς Ἑλλάδος βρίσκονται κιόλας στὸ με γάλο δρόμο, στὴ Λεωφόρο τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος, οἱ Ἕλληνες τῆς Πίνδου σκαρφαλώνουν στὰ βράχια, δρασκελοῦν τὴς κορφές, ξεπηδοῦν τὰ χιονισμένα φαράγγια καὶ φθάνουν, τὴν ὥρα ποὺ πρέπει, τόσο ποὺ πρέπει, στὸν τόπον ποὺ πρέπει. Κι' ὅταν ἡ Θεία Πρόνοια ἀποβλέπουσα στὴν ἀποκατάστασιν τοῦ δικαίου, ἀπεφάσισε νὰ ταπεινώσῃ τοὺς τυράννους ἐπιδραεῖς, ἐξέλεξε τὸν περιούσιον λαόν, καὶ τοῦ στάθηκε σῆμμαχος καὶ συμπαρασμάτης. Καὶ τότε ὁ ἐχθρὸς ἀνατράπηκε καὶ τραυματισμένος ἀπισθοχώρησε γιὰ νὰ μεταφερθῇ ὁ πόλεμος ἀπὸ τὰ ἐλληνικὰ ἐδάφη στὰ ἀδανικά βουνά... καὶ τότε μαχόμενοι δυνάμεις καὶ λαοί, δοξολογήσανε τὴν Δωρήτρια τῆς Νίκης, τὴν Παναγίαν Παρθένον, τὴν Θεοτόκον ποὺ ἔλκει καὶ ἐσυμβόλιζε τὴν ΠΙΣΤΙΝ τοῦ Ἑλλήνα πρὸς τὸν ΘΕΟΝ, τὴν ἱστορίαν τριάντα καὶ πλέον αἰώνων, τοὺς μάρτυρας τῆς πίστεως, τὰς ἀξίας τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου. Ἡ ΠΑΝΑΓΙΑ μας δὲν ἐκράτει οὔτε ἀσπίδα, οὔτε δόρυ οὔτε ἐφόρει περικεφαλαίαν, ἀλλὰ ἡ ἀγνή παρθένος κόρη ἐκράτει στὰ χέρια της τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ, τὸν σωτῆρα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους... Καὶ ἡ ἀοπλος Θεοτόκος ἦτο ἡ ὑπέρμαχος Στρατηγὸς τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἡ μετρίχια Παρθένος εἶχε γίνῃ τώρα τιμωρὸς γιὰ τοὺς ἐχθροὺς καὶ φύλακας ἀγγελος καὶ προστάτρια γιὰ τοὺς μαχόμενους Ἕλληνας, εἶχε γίνῃ τὸ ἐνσάρκον δραμα, ἡ ζῶσα πραγματικότητα, ὁ δόνηρς, ἡ ΣΚΕΠΗ καὶ ἀμφοχώτρια τοῦ γένους τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀπὸ τὴν συναίσθησιν τῆς συμμαχίας τοῦ Θεοῦ ἔπαιρνε δυνάμεις καὶ ἐγίγαντο τοῦτο τὸ Ἔθνος.

Νὰ γιατί τοὺς ἀντιμετωπίσαμεν εἰς τὴν Πίνδον, τοὺς ἐγκλήσαμεν εἰς τὸν Μοράδα καὶ τὴν Τραπεζίνα,

Πρὸς τὸ Ὁρθοευντιυὸν περιοδιυὸν «Κῆρυξ Γνησίων Ὁρθοδόξων»

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι τοῦ περιοδικοῦ σας (τεύχος ἀριθ. 7 μηνὸς Ἰουλίου 1978) ἀναγραφέντος σχολίου, ἀπαντητικοῦ εἰς τὸ ἡμέτερον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 751 φύλλον τῆς «Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας» ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν τὰ ἑξῆς:

— Ἡ ἡμέτερα Σύνοδος ὑπὸ τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ. Αὐξέντιον, οὐδέποτε κατέστρωσε μέχρι σήμερον αἰονόηστο πρόγραμμα διαβολῆς, συκοφαντήσεως καὶ διαστρεβλώσεως τῆς ἀληθείας, ὥστε νὰ ἐκλείψουν οἱ Ματθαῖκοί, ὡς ὑμεῖς ἰσχυρίζεσθαι ἐν τῇ προμνησθέντι σχολίῳ σας.

Οἱ συνεχίσται τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ

στὸ Πόγραδετς καὶ στὸ Ἀργυρόκαστρο, στοὺς Ἀγίους Σαρκεντι καὶ σιέ Τεπελένι. Νὰ γιατί τοὺς σταματήσαμε στὰ ὅρια τῆς Θράκης καὶ τῆς Μακεδονίας καὶ τοὺς ἀποδεκατίσαμε στὴν Μεγαλόνησο καὶ στὴν Κατοχή. Ὅλα αὐτὰ δὲν ἐγίναν χωρὶς θυσίες χιλιάδες Ἕλληνες ἔχυσαν τὸ αἷμα τους, τραυματίαι, ἀνῆλθοι, χιλιάδες Ἕλληνες ἔβηκαν τὸν θάνατον καὶ λευκάζουν τὰ ὀστά των εἰς τὴν μαρτυρικὴν Βόρειον Ἠπειρον, ἐποὺ τὰ γενναῖα κορμιά σκέπασε τὸ κατάλευκον χιόνι, ἀλλὰ καὶ στὴν Μακεδονία καὶ στὴν Θράκη στὴν Κρήτη καὶ οἱ σὲς ἄλλες περιοχὲς τῆς χώρας, ἐχύθηκα ἄφθονον τὸ αἷμα τῶν παιδιῶν τῆς Ἑλλάδας, ὑψώθηκαν πολλοὶ αἱμαυροὶ, ἐκλαψαν πολλὰ μάτια, ἔμαυροφύρεσαν πολλὰς μανάδες καὶ ἀδελφές. Ἐγέμισεν ἀπὸ ἐρείπια ὁ τόπος μας καὶ ὁ λαός μας εἶδε τὸν ἀγριὸν μόχθο του νὰ καίεται κάτω ἀπὸ τὴν συντρίμνια.

Καὶ ἰδοὺ, σήμερον, Θεέ μου, ἡμεῖς οἱ ἐπιζῶντες προσκυνηταὶ ἐνώπιόν Σου, κατὰ τὴν ἱεράν ταύτην ἐπέτειον τοῦ Γένους μας. Δὲν εἴμεθα ὅμως μόνοι γύρω καὶ ἐπάνω μας φτερουγίζουν οἱ ψυχὲς τῶν θυμάτων τοῦ Διστόμου, τοῦ Δοξάτου καὶ τῶν Καλαδρότων, τῶν παινάδων ποὺ πάθαναν προσπίπτουσαι τὰ παιδιά των, τῶν κοριτσιῶν ποὺ θυσιάστηκαν γιὰ τὴν τιμὴν τους, τῶν δασκάλων ποὺ τουφεκίστηκαν μετὰ τὸν ἔθνηκόν Ὑμνον εἰς τὰ χεῖλη, τῶν ἱερέων Σου ποὺ ἐσφαγίστηκαν διὰ τὸ ὄνομά Σου. Μαζί μας εἶναι ὁ Γρηγόριος ὁ Ε', ὁ Ἅγιος Σου, ὁ Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, ὁ ὁσιός Σου, ὁ Χρυσόστομος τῆς Σμύρνης.

Ὅλοι οἱ νεκροί, ὡς καὶ οἱ ζῶντες μετὰ μιὰ ψυχὴ, μετὰ μιὰ καρδιά, μετὰ μιὰ θεαυότητα: Ὅτι αἱ θυσίαι τοῦ ἔθνους δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀποδοῦν ἐπὶ ματαίῳ. «Ἡμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερία ἐκλήθημεν» (Γαλ. 5, 13).

Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὸ παρελθόν, ὡς ὁ ἀείμνηστος ἐρῶν Φλωρίνης, ὅστις ἐπεσκέφθη καὶ τὴν ἱεράν Μονὴν Κερατέας ἐν μέσῳ θαυμάτου χειμῶνος διὰ τὸν Ἑγῶσιν, καὶ ὑμεῖς ἂν καὶ κληθεῖς δὲν τοῦ ἀνοῖξατε τὰς πύλας ἔστω καὶ εἰς τὸν ξενῶνα. Καὶ τὴν δευτέραν φοράν ὅταν ψυχράγη ὁ ἀείμνηστοῦ Βρεσθένης Ματθαῖος, εἰς τὸ Ματόχιον τῆς ἱερᾶς Μονῆς δὲν ἐπιτρέφατε τὴν συνδιαλλαγὴν εἰς ἐκείνον, ὅστις ἔχειροτόνησεν τὸν ἀείμνηστον Βρεσθένη, ἀλλὰ καὶ ἡ ὡν Σύνοδος.

— Ἀντιθέτως πρὸς τὰς ὑμετέρας γνώμας, ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὁμολογοῦμεν μετὰ παρηγορίας, ὅτι ἔπραξε «τὰ πάντα», κατὰ τὸν Ἀπόστολον, ἵνα πείσῃ τὴν ὑμετέραν Σύνοδον, ὅπως προσέλθῃ εὐθαρσῶς εἰς τὴν κοινὴν τράπεζαν τῶν Θεολογικῶν συνομυλῶν, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, ὡς ἐποιοῦν οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀκόμη καὶ μετὰ τῶν αἰρετικῶν καὶ μάλιστα συνδιαλεγόμενοι παρουσία κατωτέρων κληρικῶν, μοναχῶν, ἀκόμη καὶ λαϊκῶν. Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀληθείας καὶ χάριν τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας.

— Οἱ ἡμέτεροι Ἀρχιερεῖς καὶ ἐμπάκτως ἔδωσαν τὸ παράδειγμα τῆς εἰλικρινοῦς ἀγάπης των καὶ τῆς ἐπιθυμίας των διὰ τὴν ἐνότητα τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, ὅταν πρὸ ἐτῶν ἤλθον εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν ὑμετέρων Ἀρχιερέων καθολομολογήσαντες μετ' αὐτῶν, ὅτι δὲν ὑφίσταται θέμα πίστεως μεταξὺ τῶν διωσταμένων μερῶν, ὥστε νὰ δικαιολογηθῇ ὁ ἐπὶ τόσα ἔτη συνεχιζόμενος μέχρι σήμερον ἀπάρατος διχασμὸς τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

— Δυστυχῶς ὅμως, μετὰ τὴν προαναφερθεῖσαν συνάντησιν, οἱ Ἀρχιερεῖς σας, ἐτήρησαν καὶ τηροῦν μέχρι σήμερος σιγὴν ἰχθύος!

— Τὶ ἦτο ἐκεῖνο τὸ ὅποιον τοὺς ἡμιπόδισε νὰ προχωρήσουν εἰς τὸν διάλογον τῆς ἀγάπης, μετὰ τῶν ἀδελφῶν των Ἀρχιερέων, ἐφ' ὅσον αὐτὰ τὰ ὅποια ἔκουσαν καὶ εἶδον, ἰδίως ὁμιασί, ἦσαν πάντα ὀρθόδοξα καὶ σύμφωνα μετὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος; Ἰδοὺ τὸ μεγάλο ἐρωτηματικὸν μας.

— Ἀλλὰ καὶ ταῦτα, μετὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Καλλιότου εἰς τὴν ἱεράν Ἡμῶν Σύνοδον, οἱ Ἀρχιερεῖς μας ἀπέδειξαν ἐμπράκτως τὴν εἰλικρινὴ ἐπιθυμίαν των διὰ τὴν ἐνότητα τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος. ὑποδεχθέντες τὸν παλιὸν Ἱεράρχην, μετὰ τῆς προεποσῆς αὐτῷ τιμῆς καὶ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ὑμέτερον περιοδικόν

πικροχέλιως έδωλε διαρκώς κατά της ήμετέρας Συνόδου.

— Σας πληροφορούμε επίσης, προς τιμήν των Αρχιερέων μας, ότι πρώτοι έδωσαν εν έαυτοίς τό λέντιον της ταπεινοφροσύνης και έπεσεκέφθησαν επανειλημένως τόν Σεβασμιότατον κ. Κάλλιπτον εις την Ίεράν Μονήν των Αγίων Ταξιάρχων, πρό της επιστροφής του διά συνδιαλαγήν και αγάπην, χάριν της ενότητος της Εκκλησίας. Μήπως και ήμεεις έχετε νά μάς επιδείξετε τοιαύτας έμπράκτους ενεργείας αγάπης, χάριν της ενότητος του Ιερού ήμῶν Αγώνος, εκ των ήμετέρων Αρχιερέων; Καί εάν ύπάρχον έξ ήμῶν τοιαύτα ειλκρινείς προσπάθειαι, ως αί άνωτέρω, των ήμετέρων Αρχιερέων, δέν θά είχε ήδη συντελεσθή πρό πολλόν ή ενότης του Ιερού ήμῶν Αγώνος; Ίσού λοιπόν ότι είσθε αναπολόγητοι πρό της πραγματικότητος και άδίκως κατηγορείτε ήμάς, ότι

δήθεν συνεχίζομεν «τήν παλαιάν και άμαρτωλήν μας μέθοδον... της λαοπλογίας», ως ισχυρίζεσθε.

— Καθ' όσον δέ άφορά τά ύποκριτικά σας έγγραφα, διά δήθεν έννοσιν, τά όποία κάποτε άντηλλάξατε μεθ' ήμῶν, ταύτα απέβλεπον μάλλον εις την διευρύνειν παρά την γεφύρωσιν του ύφισταμένου χάσματος μεταξύ των Γ.Ο.Χ. Ελλάδος.

— Διά ταύτα, εάν πράγματι ι σήμερον επιθυμείτε οίονδήποτε θεολογικό διάλογον μεθ' ήμῶν, ουχί πρός μεγαλύτερον σκανδαλισμόν των πιστών, αλλά πραγματικήν επιθυμίαν όπως «θεραπευθῶν τά ασθενή και τεθή νιστέρι εις τά σεσηπότα, ίνα έξυγανθή ούτω, πρό των κρίσμων καιρών, ό ύπέρ της Ορθοδόξιας αγών», όπως τουλάχιστον αναγράφετε, είμεθα έτοιμοι νά δεχθώμεν οίονδήποτε άνοικτό θεολογικό διάλογον μεθ' ήμῶν πρός αποκατάστασιν της αληθείας και δόξαν του Ιερού ήμῶν Αγώνος.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΠΡΕΥΣΒΥΤΕΡΟΥ

Εὐπρέπεια καὶ Τάξις

«Κύριε αγίασον τοὺς αγαπῶντας τήν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου Σου»

Χαρακτηριστικόν γνώρισμα τοῦ Πρεσβυτέρου ΠΡΕΠΕΙ νά είναι ή εὐπρέπεια τοῦ Οἴκου τοῦ Κυρίου στόν ὅποιον κλήθηκε νά διακονήσῃ τό Φρικτόν και Ἅγιον Αὐτοῦ ἑνισιαστήριον. Τίποτε δέν σῶζει τόν Ίερέα, όταν δέν είναι προσεκτικός νυχθημερόν γιά τήν εὐπρέπειαν και τήν τάξιν τοῦ Ναοῦ του. Μπορεῖ νά είναι άρραγέστατος και άπροσμετρήτου μορφώσεως. Νά Νά συγγράφῃ, νά κηρύττῃ, νά κατηχή, νά νομοθετῇ, νά συμβιβάζῃ, εφ' όσον ήμεις παραμελεῖ τήν τάξιν και τήν εὐπρέπειαν τοῦ Ναοῦ του και μάλιστα τοῦ Ιεροῦ Βήματος, στό ὅποιον είναι και κυρίως υπεύθυνος, αὐτός εἰ κληρικῶς έχει ΑΠΟΤΥΧΕΙ ΤΗΣ ΚΑΤ' ΕΞΟΧΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ. Μπορεῖ ακόμη νά καυχάται ότι είναι λίαν φιλόανθρωπος και νά «κόπτεται» γιά τοὺς πτωχοὺς και νά καυχάται ότι κάνει τό πᾶν γιά νά ανακουφίσῃ τήν πάσχουσαν ἐγορίαν του. Μπορεῖ ό κόσμος νά τόν ἐπαινῇ και ἐπιθραβεύῃ, εφ' όσον είναι ΨΥΧΡΟΣ ΚΑΙ ΑΔΙΑΦΟΡΟΣ γιά τόν Οἶκον τοῦ Θεοῦ, αὐτός είναι ΑΒΡΑΒΕΥΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΕΟΝ, και δς τό γνωρίζει τοῦτο καλά.

Γι' αὐτό καθρέπτης πνευματικός τοῦ Πρεσβυτέρου, είναι ό Ναός του και μάλιστα τό Ίερόν του Βήμα. Ἐκεῖ ὅπου κυρίως και κατ' ἐξοχήν ἐργάζεται και κινεῖται και δρᾷ. Ἐκεῖ ποὺ ή Δουδιά Λίθος ποὺ δοκιμά-

ζεται ή εὐσέβεια και ό ιερός τουζήλος. Γιατί είναι πικρό, και θλιβερόν νά τό ὁμολογήσῃ κανείς ὕπαρχον πρεσβύτερο ποὺ δείχνουν αφάνταστη ΑΣΤΟΡΓΙΑΝ ΚΑΙ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑΝ διά τήν τάξιν και τήν εὐπρέπειαν τοῦ Ναοῦ και τοῦ Ιεροῦ Βήματος ποὺ διακονοῦν. Καί είναι τοῦτο ἐνδεικτικόν της ἀσεβείας τοῦ κληρικοῦ γιά τόν ὅποιον ἐγκυμνοῦν κίνδυνον ὀργῆς τοῦ Κυρίου κατά τήν διαδεδομένην τοῦ Θεοπνεύστου Σολομωνίτου «δόξα ἀσεβῶν εκ γῆς οὐδενται, οἱ δέ παράνομοι έξωστῆρονται ἀπ' αὐτῆς» (αὐτ. 2,22).

Γι' αὐτό εισερχόμενος στό ιερό θῆμα Πρεσβύτερος, δς άκούῃ νά τοῦ μιλά ό θεῖος Γρηγόριος ό Θεολόγος, ό Ναζιανζηνός και νά τοῦ τονίξῃ γιά τήν Ίερωσύνην: «Τῇ ὅτι γάρ αὕτη, μὲ φαίνεται τέχνη τις είναι τεχνῶν και ἐπιστήμη ἐπιστημῶν, ἀνθρωπον ἀγεῖν τό πολυτροπώτατον των ζῶων και ποικιλώκατον». (Απολογ. ΙΣΤ').

Καί δς νοήσῃ, μπαίνοντας πῶς δέν πρόκειται νά κάμῃ μιά «άγγαρεία», οὔτε μιά ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ αλλά νά ὑπουργήσῃ, νά μυσταγωγήσῃ, νά λειτουργήσῃ και νά θύσῃ τό Ίερώτατον Θῆμα ὕπέρ της τοῦ κόσμου ζωῆς και σωτηρίας. Τόπος τοῦ μεγάλου και φρικτοῦ τούτου ἔργου ποὺ καταξιοῦται, θεῖα εὐδοκία και παραχωρήσει, νά ἐπιτελέσῃ ό ἀνθρωπος,

μᾶς κατέστησεν ἱκανοὺς νὰ ἐκκληρώμεν τὸ θέλημα Του, μᾶς φωτίζει καὶ μᾶς ἐνδυναμώνει, ἐφ' ὅρου ζωῆς, εἰς τὴν ἐφεύρεσιν ἀναριθμήτων μέσων καὶ τρόπων διευκολυνόντων τὴν φιλοξενίαν μας ἐνταῦθα ἐν ΑΓΑΠΗ ΑΥΤΟΥ ἢ προαναφερθεῖσα αἰχμαλωσία τῶν ὑπευθύνων τῆς ἐπικρατοῦσης ἀνὰ τὸν Κόσμον Βαθυλυνίας ὀφείλεται εἰς τὴν παρακμὴν τοῦ Θρησκευτικοῦ παράγοντος καὶ ὅλων τῶν πανισχύρων Ἀρχῶν καὶ Ἀξιῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων ὡς ἐπὶ ἀρραγῶν θεμελίων ἐνεργεῖται ἡ οἰκοδομὴ καὶ πρόδος, ἡ Χριστιανική, Πνευματική, Ἠθική, Κοινωνική καὶ ἡ Οἰκονομική ἡ ἰσχύς καὶ τὸ μεγαλεῖον τῶν Λαῶν τῆς Γῆς.

Ἡ δὲ παρακμὴ τοῦ Θρησκευτικοῦ παράγοντος ὀφείλεται εἰς τὴν ἑλλειψὶν χριστιανῶν μητέρων. Βασιλισσῶν τοῦ σπιτιοῦ, αἱ ὁποῖαι νὰ ἔχουν μεθ' ἑαυτῶν τὸν ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ καὶ ὁδηγὸν αὐτῶν τὸ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΟΥ ἵνα ἐνδιαφέρωνται διὰ τὴν οἰκογένειάν των, τὴν ἱερὰν ταύτην παρακαταθήκην καὶ Ἀγίαν ΚΥΡΕΛΛΗΝ τοῦ ἀνθρωπίνου Γένους, διὰ τὸν σύζυγόν των καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ὅπως ἡ Ἀγία NONNA, μήτηρ τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, ὅστις σὺν τοῖς ἄλλοις, ἀνήγειρεν ἐν Ἰκονίῳ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τὰς Βασιλείδας καὶ ἀναριθμήτων ἄλλων μητέρων, αἱ ὁποῖαι συνεκράτησαν, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ των, τὴν ΑΓΑΠΗΝ τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ ΘΕΟΥ Κυρίου ἡμῶν ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ οὕτως πρέπει νὰ ἐπηκολούμεθα, ἰσοθίως, διὰ τοῦ Σταυροῦ φύλακος πάσης τῆς οἰκουμένης καὶ τῆς προσευχῆς ἀκαταμάχητον ὅπλου εἰρήνης: τὴν Φιλανθρωπίαν, Παντοδυναμίαν, Φωτισμόν καὶ τὴν Εὐλογίαν ὁσιάζοντες ἐν ἀνάγκῃ καὶ τὴν σκοληρωθῆσαν σάρκα μας «Γῆ καὶ εἰς Γῆν ἀπελεύσῃ» διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν μας ἐκ τῆς ΕΥΩΠΑΘΕΙΑΣ, ΑΠΛΗΣΤΙΑΣ καὶ ΑΛΛΩΖΩΝΕΙΑΣ, ὅποτε θὰ ἔχωμεν ἀκλόνητον ΑΓΑΠΗΝ ἐν ΧΡΙΣΤΩ, ἥτις πάντα στέργει, πάντα ὑπομένει, οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἔτοιμον μὲ τὴν ΚΑΛΗΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑΝ δὲν θὰ ἀκούσῃμεν τὸν Φιλάνθρωπον, Παντοδύναμον, Καρδιογνώστην καὶ Ἀδέκαστον Κύριον ΘΕΟΝ νὰ μᾶς λέγῃ:

Ὅσαί διότι εἶπατε τὸ κακὸν καλὸν καὶ τὸ καλὸν κακόν καὶ ἐθέσατε τὸ σκότος διὰ φῶς καὶ τὸ φῶς διὰ σκότος, ἀπέλθετε εἰς τὴν αἰωνίαν κόλασιν, ἀλλὰ θὰ γίνωμεν Υἱοὶ ΑΥΤΟΥ συγληρονόμοι καὶ μέτοχοι τῆς

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες χρηματικὰς ἐπιταγὰς, ὅπως ἀπαραιτήτως ἀναγράφῃ τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον προορίζονται τὰ ἀποσταλλόμενα χρήματα.

(Ἐκ τῶν Γραφείων)

Αἰωνίας Βασιλείας ΑΥΤΟΥ ἐνθα καὶ μόνον δὲν ὑπάρχει ΠΟΝΟΣ . ΛΥΠΗ καὶ ΣΤΕΝΑΓΜΟΣ, ἀλλὰ ΖΩΗ ἀτελεύτητος. ΑΜΗΝ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΓΑΠΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Μεθριδάτου ἀρ. 35 α' Τ.Τ. 504 — Ἀθήναι

ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗΣ

α) Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

(Ψαλμ. 25,8)

β) Ἀνδρα ἡσπρόν καὶ ὀδὴν εὐλογεῖ ὁ Θεός.

(Παρμ. 28,2)

γ) Ἀγαθὸν προσευχὴ μετὰ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης καὶ δικαιοσύνης.

(Παρμ. 12,8)

δ) Ἐλεημοσύνη, ἐκ θανάτου ρύεται καὶ οὐκ ἐξ εἰσελθεῖν εἰς τὸ σκότος. Δωρὸν γὰρ ἀγαθὸν ἐλεημοσύνη πᾶσι τοῖς καιοῦσιν αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ Ὑψίστου.

(Τωβ. 24,10-11)

«Η ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 — ΑΘΗΝΑΙ. ΤΗΛ. 628.286

Διευθυντής Συντάξις

Θεόδωρος Μαρτιάλης

Κανίγγος 32 — Ἀθήναι 147

Προϊστάμενος Τυπογραφείου

Γεώργιος Ζερμπίνης

Θεμιστοκλέους 33 — Ἀθήναι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ: Ἐξάμηνος δραχμὰς	60
» Ἐτησίᾳ »	120
Ἐξωτερικοῦ: Ἐξάμηνος δολάρια	6
» Ἐτησίᾳ »	12
Τμήμ. φύλλου δραχ.	5

Σχόλιον ἐπὶ τῇ Μνήμῃ τῆς Ὁσίας Εἰρηνῆς Χρυσοβαλάντου Ἀστορίας Νέας Ὑόρκης

ὑπὸ Ἀρχιμανδρίτου Βικέντιου Μαλαματένιου — Καθ. Θεολογίας

Σὰν μοιρομένη ἀνοιξὶς εἰς τὴν πνευματικὴν ξηρασίαν τῆς ἐποχῆς μας καὶ σὰν σέλας φαεινὸν εἰς τὸ σκοτάδι τῆς ἁμαρτίας, ἀνέτειλε μεγαλόπρεπα ἡ μνήμη τῆς Μεγάλῃς Ὁσίας Εἰρηνῆς τῆς Χρυσοβαλάντου.

Ὁ Ναὸς τῆς καταστόλιστος ἐδέχθη τὰς χιλιάδας τῶν Χριστιανῶν κάθε ἡλικίας καὶ τάξεως, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, νέους καὶ γέροντας, μικροὺς καὶ μεγάλους, οἱ ὅποιοι ἦλθαν καὶ μὲ πραγματικὴν χριστιανικὴν εὐσέβειαν καὶ ζῆλον Θεῶν κατέκλυσαν ὅχι μόνον τὸν Ναὸν τῆς Ἀγίας, ἀλλὰ καὶ τοὺς πέριξ χώρους συνωθούμενοι, διὰ τὴν ἀναπέμψουν δοξολογίαν πρὸς τὸν δοξάσαντα τοὺς Ἀγίους Σωτῆρα Κύριον καὶ τὴν ζητήσουν ἄλλοι μὲν τὸ ἔλεος καὶ τὴν μεσιτείαν τῆς

Ὁσίας Εἰρηνῆς Χρυσοβαλάντου πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον Θεόν, ἄλλοι δὲ τὴν προσφέρουν ἐλοφύχους εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τοὺς γιὰ ὅσας δωρεὰς πλουσιοπαρόχως ἔδωκε ἡ Ἀγία πρὸς Αὐτούς.

Εἰς ἀτμόσφαιραν, λοιπόν, πνευματικῆς ἀνατάσεως τὸ ἐσπέρας ἐφάλη ὁ Μέγας Πανηγυρικός μετ' ἁρτοκλασίας καὶ Θεοῦ κηρύγματος ὑπὸ τοῦ Πανός του Πατρὸς καὶ Καθηγουμένου ἡμῶν Παΐσιου.

Τὴν ἐπομένην ἐτελέσθη Θεία Πανηγυρικὴ Σολεὺς κατὰ τὸ Βυζαντινὸν τυπικόν, προεξάρχοντος τοῦ παλαιμάχου ἀγωνιστοῦ τῆς Ὁρθοδόξιας Πανοσιῶν του Ἀρχιμανδρίτου Παΐσιου Φινοκαλιώτη τοῦ

Ἡ Θαυματουργὸς Εἰκὼν τῆς Ὁσίας Εἰρηνῆς τῆς Χρυσοβαλάντου πλακισμένη ὑπὸ τῆς Β' Φιλαρμονικῆς, ἐνῶ χιλιάδες προσκυνητὲς ἀκολουθοῦν Αὐτήν.

ἄρτι ἀφ' ἑξέντος ἐξ Ἑλλάδος.

Μετά τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, ἔγινε ἡ λαμπρὰ περιφορὰ τῆς Θαυματουργοῦ Εἰκόνης τῆς Ὁσίας Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου. Τῆς πομπῆς προηγείτο ἡ φιλαρμονικὴ παιδάκια τοῦ σχολείου μας με ἔθνικὰς ἐνδυμασίας, τὰ ἑξαπτέρυγα, ὁ ἱερός Κλήρως πλαισιώνων τὸν Γέροντα Παῖσιον Φινοκαλιώτην καὶ τὸν Καθηγούμενον Πανσοιοὶ) τον Ἀρχιμ. Παῖσιον Λουλουργάν.

Τὸν ἐφετεινὸν ἑορτασμὸν τῆς Ὁσίας Μητρός ἡμῶν Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου καὶ τὴν περιφορὰν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ἐκ μέρους τοῦ Κυβερνήτου τῆς Νέας Ὑόρκης κ. CAREY ἡ κόρη του, ὁ βοηθὸς τοῦ Δημάρχου τῆς Νέας Ὑόρκης, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας τῆς Νέας Ὑόρκης, πλῆθος Γερουσιαστῶν, καθὼς καὶ ἀνωτέρων κυβερνητικῶν παραγόντων καὶ ἀνω τῶν 15.000 προσκυνητῶν. Τὴν ἑορτὴν ἐκάλυψε ἡ Ἀμερικανικὴ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Τηλεόρασις τῆς Νέας Ὑόρκης, καθὼς καὶ ὁ Ἑλληνοα-

μερικανικὸς Τόπος.

Τὴν εὐχὴν ἐλαμπρυνε ἡ ἐξαίσιος Θαυματουργία τὴν ὁποίαν ὁ Φιλανθρωπικός Κύριος διὰ τῆς Ἀγίας Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου ἐπετέλλετο πρὸς καταισχύνῃν μὲν τῶν ἀπίστων καὶ ὑποούλων ἐχθρῶν τῆς ἀμοιμήτου ἡμῶν Πίστης, πρὸς παρηγορίαν δὲ οὐράνιον τοῦ πονεμένου ἀνθρώπου.

Μὲ καρδιὰ συντετριμμένην κλίνομε τὸ γόνυ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος διὰ τὰ εὐχαριστήσωμεν πρῶτον τὸν Τρισηπόστατον Κύριόν μας καὶ δεύτερον τὴν Θαυματουργὸν Ὁσίαν Εἰρήνην τὴν Χρυσοβαλάντου, ποὺ δὲν σταματᾷ τὰ τελεῖ καθημερινῶς χιλιάδες θαύματα σὲ τόσους πονεμένους καὶ πληγωμένους τῆς ζωῆς.

Ἀξίζει γὰρ σημειωθῆ, ὅτι ἐπὶ τῇ ἑορτῇ ἐστάλησαν εἰς τὸν Καθηγούμενον τῆς Μονῆς Ὁσίας Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου Πανσοιοὶ) τον Ἀρχιμανδρίτην Παῖσιον Λουλουργάν εὐχὲς ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Ἀμερικῆς κ. CARTER, τὸν Ἀντιπρόεδρον κ. MONTE.

Τὸ ἱερατεῖον καὶ πλῆθος κόσμου με ἐπικεφαλῆς τὸν παλαίμαχον Πανσοιοὶ) τον Ἀρχιμ) την Παῖσιον Φινοκαλιώτην καὶ τὸν πανσοιοὶ) τον καθηγούμενον

τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου Ἀρχιμ) την Παῖσιον Λουλουργάν κατὰ τὴν Αἰτάναν σιν τῆς Εἰκόνης.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Συναφίζοντες ἐν εἰδὲι ἐπιλόγου τὰς κρίσεις ἡμῶν ἐπὶ τῆς ἠθικῆς καταστάσεως τῆς σημερινῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, δυνάμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν τὰ ἑξῆς συμπεράσματα:

1) Τὸ ζήτημα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου ἐχρησίμευσεν ὡς ἡ λυδία λίθος τῆς ἐκκλησιαστικῆς, πολιτικῆς, δικαστικῆς, ἐκπαιδευτικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐν γένει καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος. Διότι πάντες οἱ ἀντιπροσωπεύοντες τὰς ἀνωτέρω Ἀρχὰς ἠρκέσθησαν εἰς τὸ νὰ θεῶνται ἀπαθῶς καὶ ἀδιαφόρως τὰ ἀντιχριστιανικὰ καὶ ἀντεθνικὰ τοῦ ἀπηνόου διωγμοῦ μέτρα, ἵνα ἡ κρατοῦσα Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία ἐφήρμοσαν κατὰ μιᾶς πολυπληθοῦς μερίδος ἀμειψιγῶν ὀρθοδόξων

καὶ ἄγαν ἐθνικοφρόνων Ἑλλήνων πολιτῶν, οἳ ἡ μερὶς τῶν παλαιοῦ ἡμερολογητῶν.

2) Ὄταν ὁ λαὸς βλέπει τοὺς Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας, οὐ μόνον νὰ μὴ σέβονται τὰς Ἐκκλησιαστικὰς παραδόσεις καὶ τοὺς θεῖους καὶ ἱεροὺς Κανόνας, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐιδικώσιν ἀπηνόως καὶ ἀπανθρώπως τοὺς σεβόμενους αὐτοὺς, τοὺς ἱεροὺς καὶ πατρώους Ἐκκλησιαστικοὺς θεσμούς, ὅταν βλέπωσι τοὺς Ἀρχιερεῖς νὰ περιφρονῶσιν ἄνευ φόβου Θεοῦ καὶ αὐτὰ τὰ θεῖα καὶ ὕψιστα Μυστήρια, ἀναχειροτονοῦντες, ἀναβαπτίζοντες, ἀναστεφανοῦντες τοὺς χειροτονηθέντας, βαπτισθέντας, καὶ στεφανωθέντας ὑπὸ τῶν Κληρικῶν τῶν ἀκολουθούντων τὸ ὑπὸ τῆς Ἀγῆς Οἰκουμένης Συνόδου καθιερωθέν, καὶ ὑπὲρ τῆς αἰωνοδίου πράξεως τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας κυρωθέν πάτριον Ἐκκλησιαστικὸν ἡμερολόγιον.

4) Ὄταν βλέπει ὁ λαὸς Ἀρχιερεῖς γηρόσαντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους, τῇ εἰσηγγήσει τῆς Διοικήσεως Συνόδου, ὅταν ὁ λαὸς βλέπῃ Ἀρχιερεῖς, πολιοὺς καὶ σεβαστοὺς, νὰ σύρῳνται εἰς τὰ Πολιτικὰ Δικαστήρια, ὡς ἀγῶνται καὶ ἐπατεῶντες διότι σεβόμενοι τοὺς πατρώους τῆς Ὀρθοδοξίας θεσμούς, ἀρνοῦνται νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς

II. καθὼς καὶ ἀπὸ τὸν Δήμαρχον τῆς Νέας Ὑόρκης K. KOTS, καθὼς ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὸν Μακαριώτατον Μητροπολίτην κ. Φιλάρετον τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς διασποράς.

Χιλιάδες πιστῶν παρακολουθοῦν τὴν πανηγυρικὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς Ὁσίας καὶ

Θεοφόρου μητρὸς ἡμῶν Βιργίνης τῆς Χρυσοβαλάντου εἰς Ἀσφόριαν Νέας Ὑόρκης ἐκτὸς τοῦ Ναοῦ.

μίαν απόφασιν τῆς Κρατοῦσης Ἱεραρχίας, ὡς ἀντικειμένην εἰς τὴν ὀρθόδοξαν συνειδήσιν αὐτῶν, ὡς εἶναι ἡ ἡμερολογιακὴ καινοτομία. Ὅταν βλέπη ὁ Χριστιανὸς τοὺς χωροφύλακας νὰ ὀδηγῶσι τοὺς παλαισημερολογίτας

4) Ὅταν βλέπουν οἱ Χριστιανοὶ ὅτι ὅλοι αἱ ἐθνικαὶ προπαγάνδαι τῶν Τεκτόνων, τῶν Θεοσοφιστῶν, τῶν Εὐαγγελικῶν, τῶν Χιλιαστῶν, αἱ ὑπονομιεύονται πᾶν ὀρθόδοξον καὶ ἑλληνικόν, εἶναι ἐλεύθεροι καὶ ὀρθοσκεύουν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ἀνεξίτητης τοῦ Συντάγματος, καὶ ὅτι μόνον οἱ παλαισημερολογίται, οἱτινες ἀποτελοῦσι τὸν ἀντίποδα ὅλων τῶν προπαγανδῶν τούτων νὰ ἐμποδίζωνται νὰ ἐκκλησιασθῶν καὶ νὰ προσευχθῶν κατὰ συνειδήσιν. Καὶ ὅταν ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία δι' ὧν ἐφαρμίζει κατὰ τῶν παλαισημερολογιστῶν καταχθονίων καὶ ἀντιχριστιανικῶν μέτρων, διαπαιτεῦν καὶ ἐξευτελίσῃ τὰ ὅσα καὶ ἱερὰ τῆς Ὀρθοδοξίας, πῶς νὰ μὴ πικρύνωνται αἱ φάλαγγες τῶν Τεκτόνων, τῶν Θεοσοφιστῶν, τῶν Χιλιαστῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ἀντορθόδοξων προπαγανδῶν, αἱτινες ὁρῶσι: ἐλευθέρως καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων ὑπονομιεύουν ἀδεῶς καὶ ὑποταφρεύουσιν αὐτὰ τὰ βάθρα τῶν ὀρθοσκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν ἡμῶν ιδεωδῶν;

5) Ὅταν τὰ ἀνώτερα ἐκπαιδευτικά, καὶ ἡθικο-ὀρθοσκευτικά καὶ λοιπὰ κοινωνικὰ ἰδρύματα, ἀπὸ τοῦ Πανεπιστημίου μέχρι τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου ἀσχολοῦνται μόνον εἰς τὴν μετάδοσιν θεωρητικῶν καὶ ξηρῶν γνώσεων, τῶν ἀποδλεπουσῶν εἰς τὸν πλουτισμὸν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς διανοίας, τὴν δὲ ψυχὴν, ἥτις ἐστὶ τὸ ὑψηλότερον συστατικόν τοῦ ἀνθρώπου, ἢ ἀγνοοῦσι παντελῶς, ἢ καὶ ἐν μοίρᾳ θέτουν Κάρους, ἀφήνοντας αὐτὴν νὰ λιμνάζῃ ἐντὸς τοῦ βορβόρου τῆς ἡδυσθείας καὶ τῆς ἀκολασίας, καὶ ὅταν τὰ διάφορα ὀρθοσκευτικά Σωματεία, καὶ λοιπαὶ κοινωνικαὶ ὀργανώσεις δὲν ἔχουν ὡς κέντρον καὶ ἀρετηρίαν τῆς κινήσεως καὶ τῆς δράσεως αὐτῶν, τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν ἐξύψωσιν τῆς ψυχῆς εἰς τὴν ἀνωτέραν καὶ θεϊκὴν αὐτῆς ἀποστολήν, τὴν μόρφωσιν ἐθνικοῦ χαρακτῆρος καὶ τὴν ἀναξωπύρρην τῶν ἀνωτέρων ἰδανικῶν τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τῆς Ἐθνικῆς μεγαλουργίας. Ὅταν ὁ οἶκος καὶ τὸ σχολεῖον δὲν θέτουν στερεὰς καὶ βασικὰς ὀρθοσκευτικὰς καὶ ἐθνικὰς ἀρχάς, ἃς ἡ παιδικὴ ψυχὴ, ἀπηλλαγμένη τῶν ποταπῶν καὶ χαμαζήλων παθῶν, ἀποδέχεται καὶ ἐνστερνίζεται, ὡς ἡ ἀχμηρὰ καὶ διψῶσα γῆ τὰς ὀροσεχὰς ψεκᾶδας τῆς βροχῆς διὰ τὴν ἐλάστησιν καὶ τὴν καρποδότησιν αὐτῆς. Καὶ ὅταν τὰς πρώτας αὐτὰς οἰκογενειακὰς ἀπαρχὰς τῆς ὀρθοσκείας καὶ τῆς Ἐθνικῆς μεγαλουργίας, δπου τυχὸν ὑπάρχουν, δὲν ἐνισχύῃ καὶ δὲν παγιοίῃ ἡ Ἐκκλησία διὰ καταλλήλου ἡθικῆς καὶ ὀρθοδόξου ὀρθοσκευτικῆς διδασκαλίας, συνοδευμένης καὶ ὑπὸ τοῦ ζωντανοῦ παραδείγματος Αὐτῆς, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκλείψωσιν ἀπὸ τὴν κοινωνίαν οἱ πόρνοι, οἱ μοιχοὶ οἱ διαρρήκται, οἱ φονεῖς, οἱ πατροκτόνοι, οἱ

αὐτόχειρες, οἱ προδότες, οἱ ἄθεοι, οἱ ἀρνησθῆντες, οἱ πατριδοκάπηλοι οἱ ἐκμεταλλεῖται παντὸς ἱεροῦ καὶ ἰσίου, καὶ οἱ λοιποὶ κακοποιοὶ καὶ διαφορεῖς τῆς Ὀρθοδόξου καὶ Ἐθνικῆς ψυχῆς καὶ καρδίας;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ

Ἐφημέριος Ἱεροῦ Ναοῦ
Ἀγίας Τριάδος Εὐλοκάστρου

ΑΓΙΟΣ ΜΕΘΟΔΙΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ

Ἐν ταῖς ἐσάταις ἡμέραις ἐπαναστατήσονται οἱ Ἀγαρηνοὶ καὶ περικυκλώσουσι τὴν πόλιν τοῦ Βυζαντίου καὶ συναχθήσονται πάντα τὰ Ἔθνη ἐν Αὐτῇ.

Καὶ ἡ Ἐπτάλοφος στρέψει τὸ πρόσωπον Αὐτῆς ὑπὸ τὴν δύσιν τοῦ Ἡλίου καὶ οὐαί σοι Ἐπτάλοφε ἐκ τῆς τοιαύτης ὀργῆς.

Κυκλωθήσῃ γὰρ ὑπὸ στρατοπέδου πολλοῦ καὶ κυριεύσῃ ὡς διὰ μικροῦ πράγματος καὶ τὰ ὠρεῖα τεύχη πεσοῦνται ὡς συκυκλάτον καὶ πατήσῃ τὸ μισθάνιον ἐπὶ σὲ καὶ Ἑλλήνων τὸ σκήπτρον θήσῃ καὶ ἐν αὐτῷ ὀμνύει καὶ βάλει τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὰ ἅγια τοῦ Θεοῦ θυσιαστήρια καὶ τὰ ἅγια χρίσουσιν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπωλείας.

Καὶ μετὰ ταῦτα ἐγερθήσεται ὁ κοιμώμενος καὶ παύξῃ αὐτοὺς καὶ τὸ διὰ δῆμα αὐτοῦ ἀνακολυπώσεται καὶ μεγαλυνθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ πρὸ μικροῦ.

Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς ἀπωλείας στηρίξαντες δώσουσι τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἐπὶ τὴν δύσιν καὶ δώσει ὁ ὄψις ὁ κοιμώμενος θάνατον, ἔσιον καὶ κρατήσῃ ἐπὶ τὴν Ἐπτάλοφον τὸ ξανθὸν γένος. Καὶ φυτευθήσονται ἐν αὐτῇ λάχανα καὶ φάγονται ἐξ αὐτῶν πολλοὶ εἰς ἐκδίκησιν τῶν Ἀγίων.

Κρατήσουσιν ἐπὶ ἀνατολὰς προνοητὰς τρεῖς καὶ ἐγδύσει δύναι: ἡ προνοητῶν.

Καὶ μετὰ τοῦτον ἐγερθήσεται αὐτόνομος καὶ μετ' αὐτοῦ ἕτερος λύκος ἀγριώδης καὶ δῆσουσι τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ διώξουσιν αὐτοὺς ἕως κολασίας καὶ ταραχθήσονται.

Κοὶ τὰ καθήμενα ἔθνη, ἅτινα εἰσὶν ἐπὶ τὰ βόρεια μέρη κινήσουσι μετὰ μεγάλης βίας καὶ ὀρμιυτάτου θυμοῦ.

Καὶ χωρισθήσονται εἰς τέσσαρας ἀρχάς καὶ ἡ μὲν πρώτη χειμάσει εἰς τὴν Ἐφεσον, ἡ δὲ δευτέρα εἰς τὴν Μαλάγγιν, ἡ δὲ τρίτη εἰς ἄκραν κάμπου, ἡ γον εἰς Πέργαμον, ἡ δὲ τετάρτη εἰς Βιθυνίαν.

Καὶ σφρεύσουσι ξύλα πολλὰ καὶ καταπατήσουσιν αὐτῆς τὰ ὄρια. Τότε ταραχθήσονται ἔθνη καθήμενα ἐπὶ νότου γωνίας καὶ ἐγερθήσεται ὁ μέγας Φίλιππος μετὰ γλωσσῶν τῆς.

Καὶ συναχθήσονται ἐν τῇ Ἐπτάλῳφ καὶ συγρο-

Αι ρίζαι τῆς ἀποστασίας

Ὁ ἄθεος πολιτισμός

Ὅλοι οὗτοι οἱ ἀστρονόμοι καὶ οἱ ἐπιστήμονες καὶ οἱ ἐφευρέτες πολλὰ καλὰ πράγματα προβλέπουν καὶ γνωρίζουν καὶ ποιοῦν.

Ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ δὲν ὀφελοῦν, διότι λέγουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες, «τὸ καλὸν οὐκ ἔστιν καλόν, ἐὰν μὴ καλῶς γένηται...».

Ἐν τούτοις, δύο πράγματα δὲν ἡδυνήθησαν νὰ προβλέψουν καὶ νὰ ποιήσουν οἱ αὗτοι.

Τὸ πρῶτον τὸ ὅποσον στεροῦνται, εἶναι ἡ ὁρθὴ πίστις καὶ ἡ ἀπόδοσις ἢ προποσμένη εἰς ἔργα, εἰς δόξαν καὶ εἰς εὐχὰς εἰς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς Ἁγίους Πατέρας.

Τὸ δεῦτερον πρᾶγμα τὸ ὅποσον δὲν ἡδυνήθησαν νὰ προβλέψουν, εἶναι νὰ μὴν γίνουν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι καὶ οἱ γνώσεις των καὶ οἱ ἐφευρέσεις των, ὄργανα τοῦ διαβόλου καὶ ν' ἀποφύγουν τὴν ἀπώλειαν καὶ καταστροφὴν τῆς ἀνθρωπότητος, ἢ ὅποια ἐγγίζει, ὅπως ὁ Κύριος καὶ οἱ Ἅγιοι Πατέρες σαφῶς προείπον, τοῦτο.

Διότι ὅλοι αὗτοι οἱ ἐπιστήμονες καὶ οἱ ἐφευρέτες, ἔχοντες ἄριστον τὸ πνεῦμα τῆς ἀνθρώπινης σοφίας εἴτε ἀπὸ τὰς γνώσεις, εἴτε ἐκ κληρονομίας, εὐρίσκουν διαφόρους ἐφευρέσεις καὶ ἐπιστήμας αἱ ὅποια εἰς τελικὴν φάσιν δὲν ὀφελοῦν τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὴν

ἀνθρωπότητα. Καὶ τοῦτο γίνεται ἀφοῦ ὅλα αὐτὰ τὰ εὐρήματα ἔρχονται εἰς χεῖρας Ἑθνῶν, Κρατῶν καὶ Λαῶν, οἱ ὅποιοι εἶναι ἀποδεδειγμένον ἐκ τῶν ἔργων των, ὅτι εἶναι ἄθεοι καὶ ἄθλια συνδικάτα πονηρίας καὶ κακῆς προαιρέσεως ὡς πρὸς τὸν Θεόν.

Ὅτω πίπτουν εἰς χεῖρας τοῦ Διαβόλου, ὁ ὅποιος ὀθεῖ ὅλα ταῦτα διὰ τὸ ἐμπόριον, τὴν ἐκμετάλλευσιν, τὴν κερδοσκοπίαν, τὸν πλουτισμὸν, τὴν φιλαργυρίαν καὶ ὅλας τέλους τὰς κακίας, αἱ ὅποια δὲν εἶναι ἀρεσταὶ εἰς τὸν Θεόν.

Τότε τὸ ἔργον, τῆς πνευματικῆς δημιουργίας, τῆς ἀνθρώπινης, διαστρέφεται καὶ τὸ χειρότερον ἐξαπλοῦται εἰς μηχανὰς καὶ δρέπανα καὶ τόξα πολέμου καὶ καταστροφῆς.

Εἶπεν ὁ Κύριος «...πορευόμενοι δὲ ἀσθενούντας θεραπεύετε, λεπτοὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε, θωρεὰν ἐλάβετε, θωρεὰν δότε...» (Ματ. ι' 8), Τουναντίον, ὅλα αὐτὰ τὰ ἔργα τῆς σοφίας, ὅλος αὐτὸς ὁ πολιτισμὸς καὶ ὅσοι παρήλθον, χρησιμοποιοῦνται πρὸς ἐκμετάλλευσιν τοῦ πλησίον, διὰ τὴν πονηρὰν ἀνεσιν, ἢ ὅποια γεννᾷ τὴν ὑλοποιήσιν καὶ ἀφαιρεῖ τὴν μετάνοιαν καὶ τὴν πνευματικότητα καὶ τὴν ἀλήθειαν, ἕως τῆς καταστροφῆς.

Καθὼς λοιπὸν ἀποδεικνύεται, οὗτος ὅλος ὁ πολιτισμὸς εἶναι ἄθεος, ἐπειδὴ τὸ ἔργον τοῦτο δὲν εἶναι ἀρεστὸν εἰς τὸν Θεόν, οὔτε ἡ χρησιμότης, οὔτε ὁ τρόπος, οὔτε ἡ μέθοδος. Δι' αὐτὸ καὶ ὁ Διάβολος κυβερνᾷ αὐτὸν καὶ τὰς μηχανὰς καὶ τὰ ἡλεκτρονικὰ καὶ ὅλα τὰ ὅποια ὀδύγουν τὴν ἀνθρωπότητα ὀλοπαχῶς μετὰ τὴν ἰδίαν ταχύτητάν καὶ ἔχουν αἱ ἐφευρέσεις εἰς τὴν καταστροφὴν καὶ εἰς τὴν ἀπώλειαν.

Τοῦτον τὸν ἄθεον πολιτισμὸν, αἰτία ἡ κακὴ χρῆσις αὐτοῦ καὶ τὸ κενὸν τῆς οὐσίας, ὅταν στερεῖται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, τὸν θαιμαζοῦν οἱ υἱοὶ καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ.

Ἐκ τούτου καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος λέγει, «...καὶ ἐθαύμασαν ὅλη ἡ γῆ ὅπισω τοῦ θηρίου...», τὸ ὅπῃον θηρίον εἶναι ὁ Διάβολος καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ τὰ ὅποια εἶναι βολοφονικά, ὅπως οἱ Παγκόσμιος Πόλεμος, καὶ τὰ μέσα τῶν πολέμων καὶ οἱ μηχανὲς καὶ αἱ ἐφευρέσεις καὶ οἱ ἐπιστήμες, πάντα κακῶς χρησιμοποιούμενα.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ ἀνθρώποι ἐδέχθησαν αὐτὰ ὅλα ἀλόγως καὶ ἀνεύχως, λέγει ὁ ἴδιος Ἀπόστολος «...καὶ προσκυνήσωσι αὐτῷ πάντως οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς...» (Ἀπ. γ' 8).

θησοῦσι πόλεμον, οἷος οὐ γέγονε πώποτε.

Καὶ δραμοῦσιν εἰς τὰς ἐμβολὰς καὶ εἰς τὰς ρύμας τῆς Ἑπταλόφου καὶ τὸ αἷμα τῶν ἀνθρώπων ὡς ποταμὸς κινήσεται καὶ θαλάσσειται ἢ θάλασσα ἐκ τοῦ αἵματος ὥς εἰς τὰ ἔαθῃ τῆς ἀδύσου.

Τότε ὁ βῆς βῆσται καὶ ὁ ἑρμολόφος θρηγῆται καὶ τότε σταθῶσιν ἵπποι καὶ φωνὴ ἐξ οὐρανοῦ κράξει: «στῶμεν, στῶμεν, στῶμεν, Εἰρήνη ὑμῖν» ἀρκεῖ ἢ ἐκδίκησις αὕτη ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπωλείας καὶ ἀνηκέδους.

...Καὶ ἐπέλθετε ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρη τῆς Ἑπταλόφου καὶ ἐκεῖ εὐρήσετε ἄνθρωπον ἐπὶ δύο κίονας ἱστάμενον ἐν καυρῇ πολλῇ.

...Ἔστι δὲ λαμπρὸς τὸ εἶδος εὐκαίος, ἐλεήμων, φορῶν πενιχρά, τῇ ὄψει αὐστηρὸς καὶ τῇ γνώμῃ πραῆς ἔχων ἐπὶ τὸν δεξιὸν αὐτοῦ πῶδα κάλαμον ἥλον...

Καὶ φωνῇ ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου κηρυχθήσεται: «...λάβετε καὶ στέψατε αὐτὸν Βασιλέα...».

Καὶ λαβόντες τέσσαρες Ἀγγελοι προσφέρουσιν αὐτὸν εἰς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν καὶ στέφουσιν αὐτὸν Βασιλέα.

Μυριάεις εὐγε

Εἰς τὸν καθηγούμενον τῆς ἱερᾶς μονῆς Γρηγορίου
Ἀγίου Ὁρους κ. κ. Γεώργιον Καψάνην

Τῷ ΘΕΟΔΩΡῳ ΜΑΡΙΟΛΗ

Ὅταν ἡ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» ἔγραψε ὅτι ὁ νῦν Πατριάρχης Δημήτριος εἶναι ἴδιος, ἂν μὴ χειρότερος τοῦ προκατόχου του μασσίνου Ἀθηναγόρα, πολλοὶ ἦσαν ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἐνόμισαν ὅτι εἴμεθα ὑπερβολικοί. Πολλοὶ νομίζουν ὅτι εἰς τὸ Φανάρι πνέει ἄνεμος Ὁρθοδοξίας. Τὰ πράγματα ὅμως εἶναι διαφορετικά. Ἡ διαπίστωσις αὕτη, δὲν εἶναι πλέον ἰδική μας. Εἶναι τοῦ πανοσιολογιστάτου Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γρηγορίου τοῦ τοῦ Ἀγίου Ὁρους, ἀρχιμανδρίτου Γεωργίου Καψάνη.

Ὁ διαπρεπὴς Καθηγουμένος ἀπέστειλε εἰς τὴν Ἱερὰν Κοινότητα τοῦ Ἀγίου Ὁρους ἔγγραφον τῆς Μονῆς του, εἰς τὸ ὅποion ἀπαριθμεῖ τὰς κακοδοξίας τῶν Φαναριωτῶν. Φρίττει καὶ ἱλιγγιᾷ ὁ νοῦς κάθε ὀρθοδόξου, ὅταν ἀναλογίται. Καὶ ἔχει ἀπόλυτο δίκαιο, ὁ εὐλαβὴς Καθηγουμένος ὁ ὁποῖος προτείνει τὴν παῦσιν τοῦ μνημοσύνου τοῦ κακοδόξου Δημητρίου. Ἡμεῖς, θεθαίως, ἀπὸ μακροῦ χρόνου τὰ εἴπαμε καὶ ἐλαλήσαμε καὶ ἀμαρτάνοις ἔχομεν. Τώρα, τὰ ἀκούομεν καὶ ἀπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ ὑποστηρικτοῦ του. Ἀς ἀναγνώσουν λοιπὸν οἱ πᾶντες τὰς φοβεράς καταγγελίας τοῦ μεγάλου ἐπιστήμονος ὑψηλότητος τοῦ Πανεπιστημίου ἀρχιμανδρίτου Γεωργίου Καψάνη καὶ ἀς φρονηματισθοῦν ὅσοι θαν-

καλιζονται μετὰ τὰς χοροδίας ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἔπαυσε νὰ εἶναι τὸ ἄκρον τῶν Οἰκουμενιστῶν.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» σφίγγει θερμῶς καὶ εὐλαβικῶς τὴν χεῖρα τοῦ ἁγίου Καθηγουμένου, τὸν συγχαίρει διότι δὲν ἐδίστασε νὰ λάβῃ μὴν τοιαύτην θέσιν ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν τῆς Ὁρθοδοξίας. Καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ὁ Ἅγιος Καθηγουμένος θὰ ἐφαρμόσῃ πρῶτος ὅσα προτείνει καὶ θὰ παύσῃ πρῶτος τὸ μνημοσύνον τοῦ κακοδόξου Πατριάρχου.

Τὸ ἱστορικὸν ἔγγραφον τοῦ Καθηγουμένου θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Περιδικοῦ μας ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὴν πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ μὴ δημοσιεύῃ ἢ νὰ συντέμνῃ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς οἰονδήποτε χειρόγραφον. Χειρόγραφα δημοσιευθέντα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

«Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας»

Εἰδοποιήσις

Οἱ Ἡμεροδελτικαὶ Τεύχου καὶ τσέπης τοῦ ἔτους 1979 ἐξετυπώθησαν μετὰ πλουσίαν καὶ ἐκλεκτὴν ὕλην.

Παρακαλοῦνται οἱ Ἐφημέριοι καὶ οἱ Πρόεδροι τῶν ἐνοριῶν, Κοινοτήτων καὶ παραρτημάτων Ἑλλάδος καὶ ἐξωτερικοῦ, νὰ φροντίσουν διὰ τὴν παραλαβὴν καὶ διάδοσιν τούτων.

Τιμὴ τεύχους δραχ. 18.

Τιμὴ τσέπης δραχ. 10.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ καδ' ἡμᾶς Ἱερὰ Σύνοδος, καθιερώντως καὶ πρὸς ἄρσιν τυχόν παρερμηνειῶν, δηλοποιεῖ διὰ τῆς παρουσίας ὅτι, οὐδὲν δημοσίευμα δεσμεύει τὴν ἢ ἀπηχεῖ τὰς ἀπόψεις αὐτῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ἔτυχῃ τοῦτο, πρὸ πάσης κυκλοφορίας, τῆς σχετικῆς ἐγκρίσεως καὶ εὐλογίας ἐγγράφως ἢ δὲν ἐδημοσιεύῃ ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ εἰς τὸ Ἐπίσημον Ὁργανον τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, τὴν «Φωνὴν τῆς Ὁρθοδοξίας».

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ ΝΕΑ

ΕΓΚΑΙΝΕΙΑ Ι. ΝΑΟΥ

ΚΟΜΟΤΙΝΗ, Ίούλιος 1078.— Γσερα από 32 έτη, ηρώθηκεν ὁ Παντοδύναμος Θεός νά ἄρῃ τὰ ἐκάστοτε ἐμπόδια, καί νά τελεσθοῦν τὰ ἅγια ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Συνοδοικοῦ Ναοῦ Ἀγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρισακολιτρίας εἰς τήν ἀκριτικὴν ταύτην περιοχὴν καί ἐπαλξὶν τῆς Ἑννησίας Ὁρθοδοξίας εἰς τήν Ἑλληνικὴν Ὁράκην τὴν 29ην Αὐγούστου.

Τὰ ἐγκαίνια μὲ μεγάλην εὐλάβειαν καὶ σεμνοπρέπειαν ἐτελέσθησαν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος καὶ Θωακικοῦ κ.κ. Καλλινίκου, βοηθουμένου ὑπὸ τεσσάρων κληρικῶν μας. Ὁ Ἱερός Ναός καὶ ὁ αὐλόγυρος ὑπερπληρώθη ὑπὸ τῶν συρρευσάντων ἐνοριτῶν καὶ προσκυνητῶν ἐκ Δράμας, Καβάλας, νομοῦ Ἑβρου καὶ Κοινότητων τοῦ Νομοῦ. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ εὐλαβεῖς γυναῖκες ἐπεριποιήθησαν ἀδραμαίως τοὺς προσκυνητάς καὶ ἐπὶ πλέον εὐχαριστεῖ τὸ ἐκκλησίασμα τοῦ ἐν Δράμᾳ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν διὰ τὴν ἐκ τριῶν χιλιάδων δραχμῶν προσφοράν τῶν ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μας.

+ Ἱερομόναχος ΑΡΚΑΔΙΟΣ ΝΤΑΡΕΛΗΣ

ΟΣΙΟΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ο ΕΝ ΑΛΑΣΚΑ

(1756 — 1837)

Βίος καὶ Ἀκολουθία

- Πόνημα καὶ ἐκδόσις Ἱ. Μονῆς Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, φυλὴ Ἀττικῆς.
- Ἐκδόσις καλαίσθητη, 17 X 24 ἐκ., σελ. 88.
- Χαρτί πολυτελείας, τιμᾶται μόνον 50 δρχ.
- Ἀποστέλλεται χωρὶς ἐπιβάρυνσι ταχ. ἐξόδων.
- Τηλεφωνῆστε: 24.60.351.

Ἀποδημία Ἀδελφοῦ

Τὴν 28ην Σεπτεμβρίου ἐ.ε. ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ Εὐστάθιος Φρονιμόπουλος, ἡτῶν 86. Ἡ κηδεία τοῦ ἐτελέσθη ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Γ.Ο.Χ. Δράμας καὶ ἐτάφη εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ψηλῆ Ράχης Νικηφόρου Δράμας. Εἰς τὰ τέκνα τοῦ εὐχόμεθα τὴν ἐκ Θεοῦ παρηγορίαν. Αἰωνία τοῦ ἡ μνήμη.

+ Πρωτοερεὺς ΜΙΧΑΗΛ Ν. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΙΚΗΤΗ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ, Σεπτέμβριος.— Διὰ πρώτην φοράν ἐωρτάσθη ὕστερα ἀπὸ τὰ περισυνὰ ἐγκαίνια τοῦ ὁ Συνοδοικὸς καὶ μοναδικὸς Ἱερός Ναός τοῦ Ἀγίου Νικήτα τοῦ Γότθου μὲ τὴν παρουσίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θωακικοῦ καὶ Φθιώτιδος κ.κ. Καλλινίκου συμπαραστατομένου ὑπὸ πέντε κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐκήρυξεν ὁ ἐκ Δράμας π. Μιχαὴλ καὶ εἰς τὸ τέλος ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου διαβάσθη ὁ νεοκώρος Ἰωάννης Χρ. Παπαθανασίου ἵνα ἀξίως ἐξυπηρετῇ ἐν τῷ Ναῷ. Μὲ τὴν δραστηριότητα τοῦ Προέδρου κ. Ἀστερίου Φάλητς καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς κτίζεται μεγαλοπρεπὲς κωδωνοστάσιον τριῶν ὁρόφων, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ δύο θὰ χρησιμεύουν ὡς ξενῶνες.

+ Ἱερεὺς ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ

ΟΔΗΓΟΣ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΜΟΝΩΝ

ΚΑΙ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΩΝ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκδόσις πολυτελής. Σελίδες 128 μὲ 60 φωτογραφίες. Περιέχει κατατοπιστικὰ στοιχεῖα διὰ τὰ 43 Μοναστήρια καὶ τὰ 34 Ἡσυχαστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀπαραίτητος ὁδηγὸς διὰ κάθε φιλομόναχο πιστόν. Κατάλληλο καὶ γιὰ δῶρον προσφερόμενο σὲ κάθε ἑορτῇ. Τιμᾶται χρυσόδετος δραχμὲς 150. Διὰ τὸ ἐξωτερικὸ ἀεροπ. δολλάρια 10 ἢ μάρκα 15. Γράψατε: Ἀρχιμ. Καλλιόπion Π. Γιαννακουλόπουλον, Γαλαξειδίου 14 Πειραιεύς (Τηλ. 49.18.997).